

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

gift, og hvor meget to gifte, der hver havde erhverv, sparer i skat ved at lade sig skille.

Jeg vender mig nu til mine tidligere udtalelser om, at der tillige må træffes særlige foranstaltninger for, at sambeskatningen ikke af ægtefæller skal føles som en udefra påtvungen gensidig økonomisk afhængighed. For at imødekomme denne betragtning indeholder forslaget bestemmelser om, at en sambeskattet hustru har ret til at indgive sin egen selvstændige selvangivelse med det fulde personlige ansvar for selvangivelsen og de almindelige retsvirkninger, forsåvidt angår hendes indtægt og formue, medens manden ikke bliver ansvarlig for disse opgivelser. Dette hilser jeg med tilfredshed ligesom også bestemmelsen om, at hustruen kan forlange skatten delt, således at hun får sin egen skattebillet.

Et enkelt punkt skal jeg dog allerede nu rejse indvending imod, og det er den bestemmelse, der er i § 118, stk. 7, hvor der står: „Begøring fra hustruen om at indgive selvstændig selvangivelse skal for hvert skatteår indgives til vedkommende kommunalbestyrelse inden den 15. december.....“.

Opretholdes denne bestemmelse, skal jeg garantere for, at der ikke bliver mange særskilte selvangivelser; hvem tænker på det inden jul? Hvorfor kan det ikke være som i tilfælde, hvor skattemyndighederne af en eller anden grund ikke har sendt en personlig selvangivelse og man simpelthen selv kan afhente en blanket i løbet af januar måned?

I det store og hele er jeg tilfreds med adgangen til egen selvangivelse, men jeg må tage afstand fra reglerne, hvor der indgives fælles selvangivelse; her bør man følge skattelovskommissionens forslag om, at hustruen altid skal medvirke ved selvangivelsen, efter min mening således, at hver ægtefælle med sin underskrift indestår for det, der vedrører hans eller hendes indtægt eller formue; mandens ansvar bør således efter min mening — i modsætning til skattelovskommissionens — bortfalde for den del, der vedrører hustruen. Når jeg fremdeles må lægge vægt på hustruens pligt til medunderskrift på ægtefællens selvangivelse, selvom der er mulighed for, at hustruen kan begære egen selvangivelse, er det, fordi denne sidste bestemmelse sand-

synligvis kun vil få anvendelse i forholdsvist få tilfælde og kun, hvor hustruens indtægter ved selverhverv har et virkelig betydeligt omfang.

Det er godt, at det i loven klart er fastlagt, at den sambeskattede hustru har ret til hos ligningsmyndighederne at få oplysninger om mandens selvangivelse og skatteansættelse, ligesom jeg finder det rimeligt, at man i størst mulig udstrækning giver ægtefællerne samme gensidige rettigheder. At hustruen har ret til at gøre sig bekendt med mandens selvangivelse i udfyldt stand, er også godt, men for at det skal få praktisk betydning i det store antal tilfælde, er det nødvendigt, at hustruen skal medunderskrive den fælles selvangivelse. Jeg må tilføje, at en bestemmelse som den, vi fik i dette års ligningslov, om, at hustruen kan underskrive, skønt det ingen retsvirkning har, og således at det er ret ligeegyldigt, om hun skriver under eller ej, kan vi ikke varigt have. Jeg har hørt om altfor mange tilfælde, hvor hustruen har sagt: det er at gøre nar af os, vi vil ikke skrive under på de vilkår.

Tilsidst er der en vanskeligt stillet gruppe, som jeg gerne vil lægge et godt ord ind for. Det er de enlige mødre, som der på grund af deres særlige vanskeligheder er grund til at give en skattemæssig lettelse. Har de enlige mødre erhvervsarbejde, hvad langt den største del har, kan de lige så lidt som den udearbejdende hustru skabe de samme ubeskattede værdier ved arbejde i hjemmet, som hvis de var hjemme. Da progressionen i beskatningen ikke rammer dem, som den rammer to sambeskattede ægtefæller, bør det fradrag, de bør have, formentlig ikke være så stort som hustrufradraget, men maksimumsbeløbet f. eks. sættes til det halve.

Jeg har, som jeg sagde i indledningen, rejst disse spørgsmål nu i håbet om, at de må blive taget med i overvejelserne, når skattereformen til sin tid skal til en virkelig behandling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal begynde med at takke de ærede ordførere for den behandling, lovforslaget foreløbig har fået i dag. Jeg skal iøvrigt ikke gøre mange bemærkninger til det, der er fremført, idet jeg opfatter debatten i dag sådan, at man fra de forskellige ordføreres side har ønsket at fremføre visse personlige